

По единъ отъ тѣхъ се отива отъ Персенкъ и хижата „Ерѣ-кюприя“ къмъ селата Забърдо и Чепеларе, които сж недалече отъ мостоветѣ.

Сводътъ, отворътъ на единия мостъ, по-красивия, е високъ около 50 м. и широкъ около 30 метра между двата стълба — краката на моста. Сводовиятъ покривъ е дебелъ около 20 метра. Цѣлиятъ мостъ съ своята 70 метра височина е прекрасенъ.

Спирашъ се, гледашъ го и не можешъ да не се поклонишъ мълкомъ на величественото дѣло на природата. Човѣшка ржка не би съумѣла тѣй да извае тая огромна скала. Нито пъкъ да украси моста съ хиляди стройни елхи, високи, тъмно-зелени. Тѣ закриватъ само подножието на мостоветѣ, макаръ да сж тѣй високи, че шапката ти пада, когато поискашъ да видишъ върха имъ.

Само такива гледки въ Родопитѣ сж могли да откърматъ легендарния поетъ Орфей. Той тѣй хубаво свирѣлъ и пѣлъ, че звѣроветѣ се смирявали и, укротени, слушали неговата пѣсенъ.

Погледнешъ ли Ерѣ-кюприя, струва ти се, че въ гората все още пѣе Орфей.

Горана Горнева

ЕСЕНЬ

Съ злато-жълтитѣ листа
вечъ пристигна есенъта.
Катъ царица съ нѣженъ гласъ
кротко шепне тя на насъ:
— Чуйте, милички деца,
златна есенъ вредъ наста.
Нося азъ на младъ и старъ
за труда му чуденъ даръ:
сливи, орѣхи навредъ,
круши, ябълки безчетъ;
въвъ лозята гроздъ до гроздъ —
и за хора, и за дроздъ;
а въ градинки предъ кщя —
късни прелестни цвѣтя.
Нека всѣки срѣщне менъ
и доволенъ, и засмѣнъ!

Н. Илиевъ